

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

Radicalizarea online prin intermediul propagandei teroriste islamiste

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT
CS I dr.
Ruxandra BULUC

STUDENT DOCTORAND
Alina-Bianca VOIN-COSCA

BUCUREȘTI, 2025

CUPRINS

Listă figuri	6
Listă tabele	7
INTRODUCERE	9
CAPITOLUL 1 CARACTERISTICILE PROPAGANDEI ISLAMISTE ÎN MEDIUL ONLINE	21
1.1 Evoluția conceptului propagandă. Tipuri de propagandă	21
1.2 Propaganda în era digitală. Evoluții și caracteristici	26
1.3 Propaganda ca instrument de exploatare a vulnerabilităților psiho-sociale ale indivizilor	29
1.4 Evoluția propagandei Daesh în era digitală – tipuri de companii și mesaje	32
CAPITOLUL 2 RADICALIZAREA ISLAMISTĂ VIOLENTĂ – FACTORI, MODELE, TEORII	45
2.1 Radicalizarea islamistă violentă – definiție, evoluție și manifestări	46
2.2 Factori favorizanți ai radicalizării violente și modele evolutive	54
2.2.1 Factori de tip macro	55
2.2.2 Factorii de tip mezo	56
2.2.3 Factorii de tip micro	57
2.3 Teorii explicative ale radicalizării	64
2.3.1 Teoria identității	65
2.3.2 Teoria opresiunii	70
2.3.3 Teoria căutătorului (Novelty-Seeker / Thrill Seeker / Revenge Seeker / Status Seeker)	72
2.4 Modele ale procesului de radicalizare	74

2.4.1 Modelul tip scară a lui Fathali M. Moghaddam pentru radicalizarea violentă	75
2.4.2 Modelul în patru etape al mentalității teroriste a lui Randy Bodrum	78
2.4.3 Modelul elaborat de Mitchell D. Silber, Arvin Bhatt (cunoscut ca „NYPD Model”)	79
2.4.4 Modelul lui Thomas Precht pentru radicalizarea violentă	81
2.4.5 Modele de radicalizare violentă în mediul online	82
2.4.6 Modelul lui Babak Akhgar și Douglas Wells - Modelul factorului de radicalizare (RFM)	83
2.4.7 Modelul 3N	84
2.4.8 Modelul lui Guri Nordtorp Mølmen și Jacob Aasland Ravndal	86
2.4.9 Modelul „RECRO” a lui Loo Seng Neo	87
CAPITOLUL 3 ANALIZA DE CONȚINUT A MATERIALELOR DE PROPAGANDĂ ISLAMISTĂ	93
3.1 Evoluția materialelor de propagandă islamistă în perioada 2004-2025	94
3.2 Analiza tematică de conținut pe baza codurilor rezultate din teoriile radicalizării	103
3.2.1 Teoria identității	105
3.2.2 Teoria opresiunii	113
3.2.3 Teoria căutătorului	128
3.3 Narațiunea din cadrul revistelor Rumiya și VoK – structură, construcție, teme predominante	138
3.3.1 Narațiunea identității	146

3.3.2 Narațiunea sacrificiului / a martirului / mujahedinului	149
3.3.3 Narațiunea eroului	153
CAPITOLUL 4 ANALIZA STRATEGIILOR DE COMBATERE A RADICALIZĂRII VIOLENTE ALE UE ȘI ROMÂNIEI	161
4.1 Principalele mecanisme de combatere a radicalizării violente prezente în documentele programatice actuale la nivelul UE și ale României	162
4.2 Propuneri de amortizare a discrepanțelor dintre vulnerabilitățile psiho-sociale exploatare de propaganda radicală în procesele de radicalizare și metodele de combatere a acestora existente la nivel național	177
CONCLUZII	191
BIBLIOGRAFIE	205
Anexe	226

INTRODUCERE

Radicalizarea violentă este un fenomen dinamic, complex, în permanență transformare, care odată cu progresele tehnologice și exploatarea beneficiilor oferite de noile tehnologii, s-a intensificat, s-a anonimizat, s-a hibridizat din punct de vedere ideologic și a devenit unul din cele mai importante riscuri la adresa securității statelor membre ale Uniunii Europene (UE).

Conform *Strategiei europene de securitate internă – ProtectEU* (2025) și *Orientărilor strategice privind o abordare coordonată a Uniunii Europene în prevenirea radicalizării 2024-2025*, radicalizarea violentă continuă să fie una dintre prioritățile UE în materie de securitate și terorism. Crizele regionale din afara Uniunii Europene, intensificarea extremismului antisistem, amenințările la adresa coeziunii sociale în interiorul statelor europene, creșterea numărului de rețele care promovează, diseminează și normalizează actele de violență, de cruzime extremă, discursul incitator la ură, creșterea fenomenului exploatării violenței și a gradului de expunere online a unor categorii vulnerabile de persoane precum copiii și tinerii (EUROPOL, 2025) creează un efect în lanț și oferă actorilor teroriști din spectru jihadist și nu numai mediul și elementele prielnice recrutării, mobilizării și radicalizării.

De asemenea, trecerea de la radicalizarea offline la cea preponderent online a permis accelerarea acestui proces prin accesarea facilă a unui volum mai mare de conținut radical și prin dezvoltarea de către grupările teroriste a unor strategii digitale sofisticate precum gamificare, ideologii hibride, narațiuni și manipulare psihologică targetată, pentru a exploata vulnerabilitățile publicului țintă.

Un element de noutate pe harta riscurilor teroriste este cel al minorilor și al tinerilor ca public țintă al recrutării, radicalizării și implicării în acțiuni teroriste. În perioada 2022-2025 a fost evidențiată o creștere a conținutului online promovat de organizațiile teroriste, precum Daesh (ad Dawlat al-Islamiyya fi`l-Irak wa`sh-Sham, cunoscută și sub numele de Statul Islamic din Irak și Levant) care țargetează minorii și tinerii și a numărului acțiunilor teroriste dejucate sau finalizate în care au fost implicați minori (ONU, 2024; Institute for Economics & Peace, 2025). În anul 2024, minorii au reprezentat două treimi din arestările din Europa, ce au vizat activități teroriste derulate sub egida Daesh¹, iar cazuistica existentă evidențiază faptul că aceștia au fost expuși, au accesat și au consumat un număr impresionant de materiale propagandistice ale organizației teroriste Daesh.

¹ După cum am arătat în articolul „Războinicii din spatele tastaturii. Noua generație de jihadiști”, publicat în *Colocviu strategic*, București, 2025 și disponibil la https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs04-25.pdf

În contextul dat, este esențială identificarea tehnicilor discursive și narative utilizate de organizațiile teroriste islamiste precum Daesh în conceperea mesajelor promovate și modalitatea prin care acestea devin atractive publicului vulnerabil, în special minorilor și tinerilor, contribuind la procesele de radicalizare. Cu toate că la nivel internațional există numeroase cercetări, studii, inițiative și strategii în domeniul propagandei și al radicalizării, numărul celor care includ elemente referitoare la rolul emoțiilor, al nevoilor, al inteligenței emoționale și al guvernanței emoționale (*emotional governance*) în construcția mesajelor radicale și în procesul de radicalizare este insuficient raportat la situația actuală de securitate.

În România, cercetările cu privire la rolul propagandei islamiste în radicalizarea online, al mecanismului prin care propaganda devine un factor cheie în proces și al tiparelor discursive, narative ale conținutului extremist promovat sunt într-un stadiu incipient sau nu există.

Deși România nu se confruntă cu un fenomen al radicalizării islamiste, cazuistica ultimilor ani evidențiază atât faptul că țara noastră este menționată în materialele de propagandă ale organizației teroriste Daesh, respectiv în cadrul publicației online *Voice of Khurasan* (*Voice of Khurasan*, nr. 34, 35 din 2024), printre statele definite ca inamici ai organizației, cât și o orientare a unor persoane, inclusiv minori, spre consumul de conținut extremist în mediul online, aspect ce a generat dezvoltarea unor procese de radicalizare la nivel național.

Din perspectivă națională, această cercetare poate oferi practicienilor în domeniu o mai bună înțelegere asupra apariției și dezvoltării proceselor de radicalizare islamistă în mediul online, poate furniza expertiză academică la nivel interinstituțional în ceea ce privește gestionarea cazurilor de indivizi radicalizați, o imagine comprehensivă asupra direcțiilor necesare de orientare a unor demersuri de prevenire și dezangajare în domeniul radicalizării violente și o pârghe în demersurile de identificare timpurie a unor elemente cu potențial de radicalizare.

Noutatea demersului de cercetare reiese din propunerea înțelegerii fenomenului radicalizării islamiste printr-o lentilă ce vizează modalitatea de creare a mesajului propagandistic în baza exploatării unor nevoi personale, intrinseci ce au la bază internalizarea unor sentimente precum opresiunea, izolare socială, pierderea stimei de sine.

Cercetarea noastră are în centrul ei **problema** propagandei teroriste islamiste și a rolului acesteia în procesul de radicalizare violentă, respectiv a modului în care mesajul este creat și configurat ținând cont de nevoile și vulnerabilitățile psiho-sociale ale grupurilor țintă pentru a accelera procesul de radicalizare și a determina întreprinderea de acțiuni violente cu posibile victime umane.

Ipoteza de lucru a cercetării este cea conform căreia fenomenul radicalizării islamiste violente a tinerilor europeni este un proces puternic individualizat de construcție identitară și de căutare a

semnificației personale care poate fi declanșat și susținut prin intermediul propagandei virtuale extremiste, create pe tipologia nevoilor publicului țintă.

Un aspect cheie al problemei de cercetare este faptul că membrii tinerei generații, ținta principală a propagandei organizațiilor teroriste precum Daesh, nu sunt familiarizați cu riscurile asociate expunerii constante la conținutul propagandistic diseminat pe rețelele sociale, pe platformele de jocuri online sau în camerele private de discuții (*online chat rooms*).

Această cercetare se bazează pe inter-relaționări conceptuale și are un caracter transdisciplinar prin conexarea studiilor referitoare la propagandă, narațiune, radicalizare și elemente psiho-sociale ce reprezintă factori cheie în procesele de radicalizare. Analiza efectuată vizează identificarea specificităților procesuale și formelor discursive prin care propaganda exploatează vulnerabilitățile psiho-sociale ale indivizilor, în special ale tinerilor (minorilor) în mediul online și construiește o retorică atractivă în scopul fidelizării acestora și a accelerării proceselor de radicalizare violentă.

Drept urmare, **scopul** cercetării noastre este de a obține o înțelegere actuală și sistematizată a modului în care este elaborat mesajul diseminat de organizația teroristă Daesh atât din punct de vedere al exploatării anumitor caracteristici psiho-sociale ale publicului țintă, cât și din punct de vedere al construcției narrative, axate pe componente identitare. Totodată prin această cercetare ne propunem să elaborăm o serie de recomandări, în baza concluziilor rezultate din demersul efectuat, care să vizeze direcții de acțiune și măsuri de prevenire în vederea limitării radicalizării violente la nivel național.

Pentru atingerea scopului cercetării noastre doctorale ne-am propus realizarea activităților științifice în 4 etape succesive, bazate pe cele patru obiective principale ale cercetării: prima etapă vizează atingerea **Obiectivului 1** al cercetării respectiv *Identificarea caracteristicilor propagandei islamiste în mediul online*. Acest obiectiv este atins prin îndeplinirea a două obiective secundare OS1.1 *Analiza mecanismelor și caracteristicilor propagandistice islamiste* și OS1.2 *Identificarea vulnerabilităților psiho-sociale ce predispun tinerii la radicalizare*. Pentru a realiza acest obiectiv am definit cadrul conceptual al cercetării în ceea ce privește propaganda, am analizat și identificat caracteristicilor propagandei islamiste, cu accent pe narațiunile islamiste radicale în vederea stabilirii modalităților și mecanismelor prin care acestea se conectează cu elementele de vulnerabilitate psiho-socială identificate ca factori ai radicalizării. Cea de-a doua etapă coincide **Obiectivului 2** de cercetare, respectiv *Analiza teoriilor și modelelor de radicalizare în vederea ilustrării caracteristicilor actuale ale acestora în raport cu factori care pot contribui la declanșarea radicalizării*. Pentru a realiza acest obiectiv am avut în vedere trei obiective secundare respectiv OS2.1 *Analiza teoriilor explicative ale radicalizării aplicabile proceselor de radicalizare existente la nivelul anului 2025*; OS2.2 *Analiza tipurilor de factori care pot contribui la declanșarea radicalizării și a modului în care aceștia*

influențează procesele de radicalizare și OS2.3 Compararea modelelor de radicalizare clasice cu cele online.

Obiectivul 3 al cercetării este *Analiza tematică și narativă a propagandei islamiste a organizației Daesh*. În vederea atingerii scopului vizat am efectua o analiză de conținut și narativă a publicațiilor online, în limba engleză, *Rumiyah* (numerele 3, 4 din 2016, 5, 6, 7 din 2017) și *Voice of Khurasan* (numerele 16, 21 din 2022; 23, 29, 30 din 2023; 34, 35, 40 din 2024; 45, 46 din 2025) ale organizației teroriste Daesh. În demersul efectuat am utilizat cercetarea calitativă axată pe analiza narativă și analiza de conținut, folosind codarea tematică. Conținutul articolelor din reviste a fost codat cu ajutorul programului MAXQDA și am realizat o analiză a frecvenței codurilor definite, a suprapunerii acestora în cadrul publicațiilor analizate. Diagramele relaționale rezultate ne-au permis să extragem elementele centrale ale narațiunii utilizate de Daesh în materialele sale și a vulnerabilităților exploatare de teme narative respectiv care vizează portretizarea inamicilor și pe cea a acțiunilor acestora îndreptate asupra musulmanilor și pe cea a eroului martir care își jertfește viața în lupta contra dușmanilor. Cele mai frecvente coduri sunt cele care promovează violența („jihad”, „kill”, „fight”) duc la normalizarea, acceptarea și legitimizarea acesteia ca fiind singura modalitate de a câștiga lupta.

Rezultatele obținute au fost utilizate în vederea îndeplinirii **Obiectivului 4** de cercetare, respectiv *Identificarea discrepanțelor dintre vulnerabilitățile exploatare de propaganda islamistă în procesele de radicalizare și strategiile de combatere a acestora existente la nivel UE și național și a obiectivului secundar OS4.1 Formularea unor măsuri de prevenire a radicalizării în mediul online la nivel național*.

Metodologia utilizată în cadrul demersului de cercetare a vizat cercetarea calitativă axată pe analiza narativă, analiza de conținut, folosind codarea tematică. În vederea constituirii unui cadru conceptual care va sta la baza analizei efectuate am parcurs și analizat literatura de specialitate care tratează propaganda și fenomenul radicalizării, articole academice, publicații media, lucrări științifice, cărți de specialitate. Pentru a atinge obiectivul cercetării am extras din literatura de specialitate concepte care stau la baza celor mai cunoscute teorii ale radicalizării precum teoria identității, teoria opresiunii, teoria căutătorului pentru înțelegerea fenomenului radicalizării și pentru a demonstra utilizarea acestora în crearea conținutului revistelor online selectate. În cadrul demersului de cercetare empirică am utilizat analiza de conținut bazată pe codarea tematică. În baza teoriilor radicalizării analizate respectiv teoria identității, teoria opresiunii, teoria căutătorului, am extras o serie de concepte ce au stat la baza analizei conținutului revistelor mai sus evidențiate, formând codurile și subcodurile tematice. Pentru ocurența subcodurilor am folosit, în primul rând, funcția de detectare automată a

ocurenței din MAXQDA și am selectat toate ocurențele cuvintelor asociate subcodurilor și codurilor identificate, indiferent dacă erau parte din segmentele codate sau nu, pentru a avea imaginea de ansamblu cu privire la ocurența termenilor în texte. Din acest număr total de ocurențe, în procesul de codare manuală am selectat acele ocurențe relevante pentru cercetarea noastră, respectiv pe cele care apar în contexte care reflectă aspectele specifice teoriilor radicalizării analizate. Din aceste totaluri, am selectat pentru analiza de conținut conceptele cheie ale teoriilor radicalizării, pe care le-am împărțit în coduri și subcoduri.

De asemenea, în baza codurilor specifice identificate și investigate am analizat conținutul revistelor pentru a releva cum sunt construite principalele narațiuni specifice ale propagandei islamiste care vizează instrumentalizarea vulnerabilităților grupurilor țintă în procesele de radicalizare. În baza rezultatelor analizei de conținut prin intermediul codării și al analizei narative folosite pentru a identifica temele principale ale narațiunii Daesh și modul în care elemente din cele trei teorii sunt integrate în crearea mesajelor, am analizat în ce măsură documentele oficiale (strategii, planuri de măsuri) europene și naționale de combatere a radicalizării violente iau în considerare modalitățile în care propaganda islamistă construiește narațiunile persuasive pentru a putea identifica cele mai eficiente modalități de minimizare a efectelor acestora.

În ceea ce privește **limitele** și provocările întâmpinate în procesul de cercetare derulat, cele mai importante dintre acestea au vizat lipsa unui acord conceptual cu privire la termenul radicalizare și mai ales radicalizare online. O altă provocare identificată de-a lungul procesului de cercetare este cea a lipsei sau a unui număr restrâns de date primare care să evidențieze motivațiile individuale ale persoanelor radicalizate implicate în acțiuni violente / atacuri teroriste. Aceste date nu sunt făcute publice din rațiuni de securitate națională

De asemenea, analiza s-a concentrat pe termenii și temele narative rezultate din codarea conținutului revistelor și mai puțin pe aspectele legate de conceptele religioase islamice. Motivul pentru această limitare este dublu. Pe de o parte, articolele din numerele recente ale revistelor nu mai conțin un număr mare de referințe coranice sau jurisprudență islamică. Pe de altă parte, coroborat cu primul motiv, publicul tânăr căruia i se adresează propaganda islamistă în prezent, nu are astfel de cunoștințe religioase și prin urmare mesajele sunt contruite pe alte coordonate decât cele religioase, după cum a rezultat și din cercetarea empirică.

CONTEXTUALIZAREA ȘI FUNDAMENTAREA TEORETICĂ A DOMENIULUI PROPAGANDEI ȘI RADICALIZĂRII ISLAMISTE

Pentru îndeplinirea scopului cercetării noastre doctorale - *Identificarea modalității în care este construit mesajul promovat de organizația teroristă Daesh ce are drept scop declanșarea proceselor de radicalizare, atât din punct de vedere al exploatării anumitor caracteristici psiho-sociale ale publicului țintă, cât și din punct de vedere al construcției narrative, în vederea identificării unor mecanisme de prevenire și diminuare a riscurilor generate de radicalizarea islamistă violentă la nivel național* - am realizat o investigație teoretică a principalelor elemente ce contribuie la fundamentarea empirică a demersurilor de cercetare, respectiv propaganda și radicalizarea violentă. Această analiză teoretică este prezentată pe larg în Capitolul 1 al tezei de doctorat și a presupus următoarele activități: 1) investigarea domeniului ce vizează evoluțiile și caracteristicile propagandei în era digitală, având în vedere opiniile divergente cu privire la rolul acesteia în societatea modernă ca fiind un capitol distinct al propagandei, o formă strategică de comunicare sau o adaptare a vechilor principii la noile tehnologii; 2) analiza modul în care propaganda online exploatează o serie de vulnerabilități și nevoi psihosociale; 3) identificarea caracteristicilor propagandei islamiste violente în mediul online.

În cadrul cercetării derulate, punctul de referință al analizei evoluției propagandei islamiste și a radicalizării online îl reprezintă anul 2004 deoarece, ulterior atentatelor teroriste care au avut loc în Madrid, termenul de radicalizare a devenit elementul cheie în acțiunile de combatere a terorismului, schimbându-se paradigma amenințărilor teroriste de la cele de tip extern statelor membre UE la cele interne, dezvoltate în interiorul acestora.

Elementele cheie rezultate în cadrul Capitolului 1 evidențiază faptul că în era digitală, rețelele sociale au un impact major asupra vitezei cu care propaganda este transmisă, expunerea constantă la diverse forme de conținut care se aliniază opiniilor publicului țintă amplifică prejudecățile, distorsionează, decontextualizează informațiile diseminate și limitează atât consumul unor perspective opuse care ar putea tempera procesele de radicalizare.

Individul este elementul central al activităților de propagandă, în jurul acestuia fiind construită de către organizațiile teroriste precum Daesh, o strategie targetată care instrumentalizează vulnerabilitățile, nevoile psihosociale și emoționale ale acestuia, ceea ce îl face pe individ să devină mult mai susceptibil manipulării și radicalizării.

Conform analizei literaturii de specialitate, sociologi, psihologi și oameni de știință și-au îndreptat studiile spre cunoașterea și înțelegerea mecanismelor, a caracteristicilor psihologice ale

mulțimii pentru a identifica elementele care pot fi utilizate în controlul maselor și manipulării acestora în direcțiile vizate de anumiți actori cum ar fi grupările teroriste islamiste.

În cadrul cercetării derulate în Capitolul 1 în vederea atingerii OS1.2 *Identificarea vulnerabilităților psiho-sociale ce predispun tinerii la radicalizare* a rezultat faptul că în cadrul strategiilor de propagandă teroristă islamistă cele mai exploatate nevoi umane sunt cele ce vizează apartenența și identificarea socială, fiind evidențiat faptul că una din principalele cauze ale angrenării în acțiuni teroriste violente este nevoia de apartenență și de consolidare a identității. În ceea ce privește elementele de vulnerabilitate care pot determina individul să fie deschis radicalizării a rezultat faptul că emoțiile puternice care determină incertitudine, nesiguranță, teamă, percepțiile de marginalizare, excludere, discriminare, opresiune, privare sunt aspecte care accentuează susceptibilitatea față de narațiuni extremiste și radicalizare.

Concluziile rezultate în cadrul Capitolului 1 al cercetării subliniază faptul că propaganda teroristă islamistă reprezintă un instrument sofisticat care utilizează religia, emoțiile și tehnicile moderne de comunicare în procesele de recrutare, radicalizare și mobilizare spre violență ale indivizilor. Înțelegerea modului de construcție a mesajelor diseminate de organizațiile teroriste islamiste, precum Daesh, reprezintă un element cheie în lupta împotriva terorismului și radicalizării violente. Principalele caracteristici ale strategiilor de propagare a mesajului organizației Daesh vizează accentul pus pe individ și accentuarea nemulțumirilor și vulnerabilităților specifice categoriilor din care face parte publicul țintă; apelul la emoții puternice care generează deschideri cognitive ce facilitează procesul de radicalizare și absorbție a conținutului radical; îmbinarea elementelor de cultură pop sau cultură de masă cu aspecte ideologice; crearea unui sentiment de identitate și apartenență în rândul grupului țintă; utilizarea narațiunilor și a naratologiei afective centrate pe o serie de teme principale, care captează audiența.

Ulterior identificării principalelor mecanisme, teme și tehnici utilizate în propaganda islamistă desfășurată în mediul online, precum și al vulnerabilităților psiho-sociale ale grupurilor țintă pe care le exploatează, în Capitolul 2 – „*Radicalizarea islamistă violentă – Factori, modele, teorii*”, am derulat o analiză sistematică a literaturii de specialitate în vederea înțelegerii cadrului actual al radicalizării islamiste violente, a cauzelor, a factorilor declanșatori și a etapelor evoluției sale la nivel individual. În atingerea obiectivului principal de cercetare propus respectiv O2. *Analiza teoriilor și modelelor de radicalizare în vederea ilustrării caracteristicilor actuale* am analizat principalele teorii și modele ale radicalizării și am extras din literatura de specialitate conceptele care stau la baza celor mai cunoscute teorii ale radicalizării precum teoria identității, teoria opresiunii, teoria căutătorului

pentru înțelegerea fenomenului radicalizării violente și pentru a demonstra utilizarea acestora în crearea conținutului revistelor online selectate.

Având în vedere intersectarea domeniilor de psihologie, științe sociale, de securitate și intelligence, am aprofundat elemente teoretice din cadrul studiilor de psihologie cu cele de securitate și cu rezultatele evidențiate în cadrul Capitolului 1 cu privire la modul de construcție al strategiei propagandistice ale Daesh care valorifică o serie de nevoi și vulnerabilități ale indivizilor, în vederea identificării unei eventuale suprapunerii sau conexiuni cu ceea ce reprezintă cauzele, factorii radicalizării islamiste violente.

Elementele rezultate în cadrul demersurilor de cercetare derulate în cadrul Capitolului 2 au evidențiat faptul că lipsa unei definiții ale radicalizării unanim acceptate, a unui acord conceptual cu privire la ceea ce reprezintă și determină radicalizarea generează confuzie, interpretări și perspective care critică și contestă validitatea conceptului.

Unul din elementele de confuzie observat în cadrul definițiilor din literatura de specialitate este apropierea conceptuală între radicalizare și extremism.

În ceea ce privește factorii care determină procesele de radicalizare, pornind de la premisa conform căreia nu există un profil psihologic, un tipar al indivizilor radicalizați, studiile evidențiază faptul că procesul radicalizării presupune interacțiunea mai multor elemente, factori ai radicalizării, care, în anumite circumstanțe, pot contribui la radicalizare și pot determina o persoană vulnerabilă să se implice inclusiv în acțiuni violente, teroriste, fără însă a putea concluziona în mod cert că vor genera acest tip de acțiuni (Silber & Bhatt, 2007; Sagerman, 2008; Telvick, 2005).

Un element cheie în procesul de radicalizare este mediul virtual care odată cu dezvoltarea exponențială a rețelelor sociale a determinat stimularea, accelerarea, diversificarea și anonimizarea proceselor de radicalizare. Deși cercetările privind radicalizarea online sunt adesea criticate pentru baza lor empirică sau teoretică limitată, pentru forma descriptivă și uneori lacunară în cercetare, studiile existente au evidențiat rolul mediului virtual în facilitarea radicalizării prin amplificarea polarizării grupurilor sau a indivizilor, prin accesul oferit la propaganda radicală, prin posibilitatea de absorbție constantă a unui conținut violent, care dezvoltă o toleranță ridicată față de acțiunile violente și legitimarea violenței.

În prezent, factorii și mecanismele de radicalizare offline (precum vulnerabilitățile preexistente, izolarea, disocierea de societate) rămân elemente și condiții esențiale pentru ca ulterior accesul la mediul virtual să faciliteze radicalizarea.

Cercetarea efectuată în cadrul Capitolului 2 scoate în evidență faptul că, în contextul actual de inițiere și derularea a proceselor de radicalizare islamistă violentă, modelul cel mai aplicabil este Modelul celor 3N („Need, Narrative and Network”). Confluența elementelor tehnologice cu cele societale și personale ale publicului țintă oferă organizațiilor teroriste islamiste și nu numai un cadru propice recrutării și radicalizării.

Cercetarea derulată a evidențiat faptul că elementele definitorii ale teoriilor analizate sunt conexe nevoilor reale (precum validare, incluziune, statut social, identificare socială etc.) din spatele comportamentelor violente ale indivizilor care intră în proces de radicalizare, nevoi exploatate de organizațiile teroriste. Identitatea joacă un rol important în procesul de radicalizare, sentimentul unei identități confuze sau chiar ideea validării acesteia sunt elemente care pot oferi deschideri cognitive spre viziuni și acțiuni radicale. De asemenea, sentimentul opresiunii și percepția individului asupra acesteia corelat cu factori de fond și / sau factori de oportunitate care amplifică starea resimțită de individ cresc dorința implicării în acțiuni violente.

Deși teoriile analizate nu pot oferi un răspuns concret și aplicabil la o scară largă cu privire la cauzele radicalizării, corelarea acestora cu factorii analizați în cadrul subcapitolului 2.2, pot oferi o perspectivă cel puțin de ansamblu, dacă nu și particulară, asupra proceselor de radicalizare. Mai mult decât atât, înțelegerea mecanismelor explicate de aceste teorii, în special cel al teoriei identității, cel al teoriei opresiunii și cel al teoriei căutătorului este esențială în completarea tabloului radicalizării.

În contextul dat, elementele evidențiate în cadrul primelor două capitole ale cercetării cu privire la caracteristicile teoriilor radicalizării, factorii declanșării acestui proces și trăsăturile propagandei islamiste au fost utilizate în cadrul Capitolului 3 – „*Analiza de conținut a materialelor de propagandă islamistă – studiu de caz Rumiyah și Voice of Khurasan*” în vederea identificării zonelor de suprapunere dintre acestea în cadrul publicațiilor promovate în materialele online ale Daesh.

În atingerea obiectivului 3 al cercetării – *Analiza tematică și narativă a propagandei islamiste a organizației Daesh* am pornit de la principalele teorii ale radicalizării analizate, teoria identității, teoria opresiunii, teoria căutătorului, am extras o serie de concepte ce au stat la baza analizei conținutului revistelor *Rumiyah* și *Voice of Khurasan*, prin formarea de coduri și subcoduri.

În baza frecvenței codurilor identificate cu ajutorul programului MAXQDA am analizat care dintre teoriile codate pot explica mai bine conținutul mesajelor propagandistice al căror scop este radicalizarea publicului țintă și încurajarea desfășurării de acțiuni violente în sprijinul cauzei Daesh. De asemenea, am efectuat o analiză narativă pentru a determina care sunt construcțiile narative și

discursive din materialele de propagandă din cele două publicații emblematice și pentru a identifica specificitățile mesajelor utilizate de Daesh pentru a radicaliza, a mobiliza și a recruta.

Analiza a inclus texte din publicații și nu materiale video create și promovate de Daesh deoarece, spre deosebire de conținutul video care este înlăturat sau restricționat mult mai repede din social media sau mediul online, publicațiile menționate încă se regăsesc în mediul online, chiar dacă unele dintre acestea datează din 2014-2016, fără a fi necesară o căutare în *dark web*.

Concluziile rezultate au evidențiat faptul că conținutul mesajelor propagandei islamiste, în special cele ale organizației teroriste Daesh sunt create și adaptate tipologiei publicului țintă, având la bază criterii de gen, de vârstă, de arie geografică, de nemulțumirile și de vulnerabilitățile publicului țintă.

Din cercetarea efectuată a rezultat faptul că principalele eforturi ale strategiei de comunicare Daesh se axează pe trei linii de mesaje ce vizează *identificarea* cu un grup care oferă publicului țintă sprijin și îl ajută în satisfacerea nevoilor, sentimentelor neîmpărtășite, *răzbunarea* prin utilizarea exclusiv a celor mai crude forme de violență, *recompensarea* prin obținerea unui statut mitic în fața comunității și a divinității. Mecanismul de propagandă al Daesh a vizat printre altele crearea și dezvoltarea sentimentului de apartenență, acceptare, sprijin și a unei noi identități sociale în interiorul grupului terorist a celor care accesează propaganda organizației (Murshed & Pavan, 2011; Boatman, 2019).

Propaganda derulată în cadrul publicațiilor analizate este axată pe cele trei teme narative centrale, respectiv cea care vizează portretizarea inamicilor, cea a luptei, a acțiunilor acestora îndreptate asupra musulmanilor și pe cea a eroului martir care își jertfește viața în lupta contra dușmanilor. Cele mai frecvente coduri utilizate sunt cele care promovează violența („jihad”, „kill”, „fight”) și duc la normalizarea, acceptarea și legitimizarea acesteia ca fiind singura modalitate de a câștiga lupta. Asocierile cele mai prezente în cadrul publicațiilor analizate sunt cele între violență și identificare / identitate socială (satisfacerea nevoii de apartenență, de statut, nevoia de a fi văzut și valorizat) ceea ce creează ideea conform căreia drumul spre obținerea, validarea identității, a onoarei, a statutului se obține doar prin violență.

Cercetarea pe care am efectuat-o în cadrul atingerii Obiectivului 3 *Analiza tematică și narativă a propagandei islamiste a organizației teroriste Daesh* evidențiază faptul că cele trei teorii analizate în cadrul Capitolului 2 se suprapun în mai multe puncte, ceea ce denotă că scindarea acestora poate fi artificială. Elementele centrale ale construcției mesajelor radicale sunt emoția, violența, individul aspecte ce accentuează polarizarea, legitimează și normalizează comportamentul violent. Un element

prezent în toate materialele analizate, accentuat în cadrul publicațiilor VoK este apelul la emoții, generarea unor emoții puternic negative care să guverneze acțiunile publicului țintă în detrimentul elementului rațional. Analiza de conținut a indicat necesitatea unei abordări mai inclusive și a unui cadru teoretic mai flexibil, care să poată îngloba aceste elemente comune, eliminând suprapunerile și redundanțele. Acest cadru a fost oferit de naratologia afectivă. În urma utilizării acesteia a reieșit faptul că narațiunea Daesh vizează activarea emoțiilor și crearea unui impact emoțional puternic pentru a recruta indivizi, pentru a-și fideliza adepții și pentru a-i determina să acționeze în numele cauzei organizației teroriste. Această modelare, persuadare și fidelizare a publicului este obținută prin utilizarea unor teme narrative cheie precum cea a eroului, cea a opresiunii la care e supusă comunitatea musulmană, cea a imamicului, construite prin utilizarea de figuri emoționale declanșatoare, atribuirii cauzale, elemente care generează un cadru emoțional și afectiv intens.

Așa cum reiese din analiză, narațiunile afective ale SI utilizează elemente de spațialitate emoțională, figuri emoționale declanșatoare, atribuirii cauzale, experiențe emoționale atât ale celor care au ales să se alăture organizației teroriste cât și ale așa numitelor victime, Daesh atrage noi adepți. Acestora, prin construcția mesajelor sale propagandistice, le prezintă o misiune sfântă, le dă un scop, le indică un drum, îi integrează într-o comunitate de acțiune și îi îndeamnă să acționeze împotriva celor prezentați drept dușmani ai respectivei comunități, totul în numele unei ființe divine care le aprobă acțiunile.

Aspectele rezultate în cadrul Capitolului 3 al cercetării au oferit un cadru important în vederea demersurilor din cadrul Capitolului 4 de a identifica discrepanțele dintre vulnerabilitățile exploatate de propaganda islamistă în procesele de radicalizare și strategiile de combatere a acestora existente la nivel UE și național.

Astfel, în cadrul Capitolului 4, *Analiza strategiilor de combatere a radicalizării violente* am analizat o serie de documente strategice, legislative ce vizează prevenirea și combaterea radicalizării existente atât la nivel european cât și național în vederea identificării modului în care elementele rezultate în cadrul cercetării cu privire la mecanismul de construcție al strategiei de propagandă Daesh, (caracteristicile curente ale propagandei islamiste din mediul online și vulnerabilitățile psiho-sociale exploatate) se regăsesc în construcția demersurilor de prevenire a fenomenului radicalizării. Un accent deosebit a fost acordat documentelor existente în România ce vizează radicalizarea.

Politica Uniunii Europene (UE) de prevenire a radicalizării se caracterizează printr-o abordare multidimensională a problematicii în vederea prevenirii și diminuării acestui risc. Această abordare cuprinde strategii (ex. *Strategia de securitate a Uniunii Europene, Strategia de securitate internă a Europei – ProtectEU*), legi (ex. *Regulamentul privind prevenirea diseminării conținutului online cu*

caracter terorist), orientări strategice (ex. *Orientările Strategice pentru o abordare coordonată a UE în ceea ce privește prevenirea radicalizării*). Cercetarea derulată în cadrul acestui capitol evidențiază atât faptul că în prezent, la nivel european se remarcă o trecere de la o concepualizare a radicalizării liniară, directă, al cărei accent era pe cooperarea intersectorială pe diferitele paliere existente, pe segmentul ideologic (bine definit în trecut, hibridizat în prezent), pe strategii de dezangajare, către o abordare centrată pe societate, individ și guvernarea emoțională (ex: inițiativa „Orașe UE împotriva radicalizării”).

Având în vedere creșterea 1) exploatării de către organizațiile teroriste a vulnerabilităților minorilor, în cadrul campaniilor online de glorificare a violenței; 2) cazuisticii care vizează implicarea minorilor în pregătirea, comiterea de atacuri teroriste; 3) segmentelor propagandistice identificate în VoK ce promovează narațiunile personalizate, create pe nevoile, vulnerabilitățile și emoțiile minorilor, adolescenților (în special pe cele ce vizează apartenența și criza identitară), este necesară construirea unei înțelegeri mai nuanțate a procesului de radicalizare cu accent direct, distinct, targetat spre vulnerabilitățile, nevoile individuale și contextele sociale complexe în care se află acest segment social. Dacă în plan european de-a lungul timpului eforturile de prevenire și combatere a radicalizării violente au fost reconceptualizate și îmbunătățite în funcție de trendurile de securitate și cazuistica existentă la nivelul statelor membre, în România demersurile de prevenire și combatere a radicalizării și extremismului violent sunt incipiente sau în anumite situații nu există. În plan național, cercetarea derulată evidențiază necesitatea unei abordări complexe, multifacetate a radicalizării care să cuprindă în primul rând abordarea radicalizării de sine stătător și nu ca parte a unui demers care curpinde și alte fenomene sociale indezirabile cu care poate fi conectată, precum discursul urii, xenofobia etc. Aceasta este abordarea prezentă, statuată în cadrul *Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024-2027*. Este important ca atât actorii instituționali, cât și societatea civilă să cunoască și să înțeleagă obiectivele și strategiile organizațiilor teroriste precum Daesh, precum și modul în care acestea își construiesc conținutul propagandistic pentru a putea identifica și limita riscurile radicalizării. De asemenea, cercetarea derulată evidențiază necesitatea creării unor strategii mai ample de prevenire a violenței, de creștere a capacității de înțelegere în profunzime și de gestionare emoțională a vulnerabilităților tinerilor pentru a crește reziliența în fața mesajelor propagandistice cu conținut radical sau extremist.

În acest context, apreciez că un pas important în construirea unui mecanism funcțional în prevenirea radicalizării este crearea unui sistem format atât din actori instituționali, cât și din cadrul societății civile care să pună accent pe identificarea nevoilor, frustrărilor, emoțiilor publicului țintă, vulnerabil radicalizării.

De asemenea, creșterea abilităților digitale ale adulților din cercul de siguranță al minorilor (părinți, cadre didactice) este crucială pentru a gestiona și ghida eficient experiențele online ale copiilor și pentru a identifica timpuriu riscurile la care ar putea fi expuși.

Având în vedere că în România radicalizarea nu se manifestă la nivel de fenomen, există premisele necesare pentru a putea vorbi încă de prevenție și de a construi mecanisme care să ducă pe termen mediu și lung la prevenirea și limitarea radicalizării violente și a riscurilor generate de aceasta.

CONCLUZII

Această cercetare a avut ca scop analizarea sistematizată a modului în care este creată propaganda organizației teroriste Daesh în vederea declanșării proceselor de radicalizare, urmărind atât aspectele ce vizează exploatarea caracteristicilor psiho-sociale ale publicului țintă, cât și construcția narativă a mesajelor diseminate. Cercetarea a avut o latură teoretică, care s-a axat pe înțelegerea actuală și statuarea unor aspecte legate de conceptualizarea noțiunii de radicalizare în contextul demersurilor internaționale de prevenire a terorismului, de identificare a factorilor care determină radicalizarea, a modelelor de manifestare, a strategiilor și demersurilor de prevenire a fenomenului atât în plan european, cât și național.

Pentru îndeplinirea Obiectivului 1 al cercetării - ***Identificarea caracteristicilor propagandei islamiste în mediul online*** am analizat mecanismele și caracteristicile propagandei islamiste și am identificat vulnerabilitățile psiho-sociale ce predispun tinerii la radicalizarea violentă. În demersul de cercetare, a rezultat faptul că caracteristicile propagandei islamiste actuale pun accent pe individ ca element central al construcțiilor mesajelor propagandistice și exploatează vulnerabilitățile psiho-sociale ale acestuia în procesul narativ. Astfel, cu cât mesajele promovate rezonază mai mult cu nevoile individului, iar acesta se identifică cu aspectele promovate de organizațiile teroriste, cu atât șansele să adere la valorile organizației și să se implice în acțiuni violente în favoarea acesteia cresc.

Dacă în cadrul propagandei organizațiilor teroriste islamiste publicul țintă regăsește soluții la probleme și nevoile sale, atunci motivația și atracția față de organizație va fi mai mare. O caracteristică cheie a propagandei islamiste, în special a celei promovate de Daesh, este apelul la emoții care îi modelează pe indivizi și îi face vulnerabili la absorbția și acceptarea ideilor și viziunilor radicale.

Principalele mecanisme ale propagandei islamiste identificate în cadrul cercetării derulate, intră în sfera elementelor ce vizează psihologia maselor și teoria opresiunii, îmbinând nevoile neîndeplinite ale publicului țintă cu mecanisme de normalizare a unor comportamente precum cel violent. Nevoia de apartenență, de statut social, nevoia de incluziune, de recunoaștere, de răzbunare sunt cele mai

frecvent utilizate în construcția mesajelor propagandei islamiste.

Cercetarea efectuată a evidențiat faptul că propaganda islamistă din mediul online utilizează tehnici și metode specifice propagandei tradiționale, recalibrate și reconceptualizate la dimensiunea și facilitățile oferite de societatea informațională.

Obiectivul 2 al cercetării a vizat *Analiza teoriilor și modelelor de radicalizare în vederea identificării caracteristicilor actuale* ale acestora. În atingerea acestui obiectiv am analizat o serie de teorii explicative ale radicalizării, aplicabile proceselor existente la nivelul anului 2025 și tipurile de factori care pot contribui la declanșarea radicalizării. Am identificat modul în care acești factori influențează procesul, pentru ca în final să comparăm modelele clasice de radicalizare cu cele online.

În urma acestui demers a rezultat faptul că identitatea, sentimentul opresiunii și percepția individului asupra acestuia joacă un rol important în procesul de radicalizare,

Cercetarea derulată evidențiază faptul că deși nu există un profil unic al persoanelor radicalizate, analiza modelelor de radicalizare și a factorilor declanșatori ai procesului scot în evidență o serie de aspecte comune precum sentimentele de nemulțumire, lipsa unui statut în cadrul unui grup sau a societății, necesitatea satisfacerii unor nevoi sociale care ar putea constitui o bază în conturarea modelului individului pretabil a se radicaliza la nivelul anului 2025.

Teoriile analizate în cadrul acestei cercetări nu pot fi aplicate de sine stătător în evaluarea cauzelor radicalizării violente, fiind necesară identificarea și a altor elemente care determină procesele de radicalizare violentă, la fel și factorii nu sunt singulari, ci fac parte dintr-un mecanism complex. Cercetarea efectuată evidențiază rolul important pe care vulnerabilitățile și fragilitățile preexistente ale indivizilor oferă deschiderea cognitivă necesară inițierii radicalizării atunci când indivizii nu reușesc să identifice soluții pentru a gestiona aceste trăiri.

Un element cheie al proceselor de radicalizare islamistă la nivelul anului 2025 și totodată o provocare pentru actorii angrenați în prevenirea și combaterea acestui fenomen este vârsta. Scăderea mediei de vârstă a celor implicați în perioada 2022-2025 în planificarea și comiterea de acțiuni violente, teroriste evidențiază necesitatea mult mai stringetă de a cunoaște și de a identifica factorii și semnalele timpurii care pot duce la radicalizarea tinerilor. După cum a reieșit din cercetare, în ultimii ani, mesajele propagandistice au început să fie direcționate mult mai precis către categoria tinerilor cu vârste sub 20 de ani.

De asemenea, mediul virtual joacă un rol esențial în radicalizarea islamistă. Dezvoltarea și utilizarea exponențială a internetului și a rețelelor sociale a determinat stimularea, accelerarea, diversificarea și anonimizarea proceselor de radicalizare. Factorii și mecanismele de radicalizare offline (precum vulnerabilitățile preexistente, izolarea, disocierea de societate) rămân condiții inițiale

esențiale pentru ca ulterior accesul la mediul virtual să faciliteze radicalizarea.

În cadrul analizei de conținut și analizei narative a materialelor propagandistice identificate în revistele *Rumiyah* și *Voice of Khurasan* efectuate în vederea atingerii Obiectivul 3 al cercetării - *Analiza tematică și narativă a propagandei islamiste a organizației teroriste Daesh* a rezultat faptul că principalele teme ale propagandei Daesh sunt cea a eroului, a parcursului său pe drumul inițiat, al răzbunării reprezentate drept „războiului sfânt”, respectiv a protejării adevăraților musulmani și a înfăptuirii califatului.

Analiza a relevat trecerea de la un conținut profund religios care promovează pasaje din scrieri religioase, către materiale care nu pun referințele la texte și doctrine religioase în prim plan.

Analiza codurilor și subcodurilor a evidențiat faptul că acestea se întrepătrund, de cele mai multe ori, neexistând posibilitatea unor evaluări distincte, personalizate pentru fiecare cod, codurile care vizează identitatea și apartenența pot reprezenta totodată și un statut (ex: conceptul „soldiers” creează ideea atât de apartenență la un grup, de statut, cât și de scop). Preponderența subcodurilor, din punct de vedere al numărului de ocurențe, este asociată teoriei opresiunii, ceea ce ne conduce la concluzia că lupta împotriva inamicului extern și a opresiunii resimțite sunt nucleul narațiunilor de propagandă ale SI. Primii cinci termeni rezultați din analiză, din punct de vedere al numărului de ocurențe sunt asociați violenței și câștigarea identității, ceea ce a indicat faptul că aceste mesaje propagandistice exploatează confuzia și neclaritatea identitară a publicului țintă pentru a-i îndemna să comită atacuri violente.

Din punct de vedere narativ, cercetarea derulată a evidențiat faptul că narațiunile Daesh reunesc figura eroului, drumul parcurs de acesta cu provocările aferente pe care le întâlnește în parcursul său de a deveni erou, figurile care îl sprijină, dar și pe acelea care încearcă să îl deturneze de la calea considerată a fi cea dreaptă.

Al patrulea obiectiv al cercetării a vizat *Identificarea discrepanțelor dintre vulnerabilitățile exploatate de propaganda islamistă în procesele de radicalizare și strategiile de combatere a acestora existente la nivel european și național*. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, într-o primă etapă, am realizat o analiză a evoluției măsurilor de prevenție și combatere a acțiunilor teroriste și a proceselor de radicalizare la nivel european. În a doua etapă am analizat măsurile și inițiativele derulate la nivel național pe linia prevenirii radicalizării violente. Rezultatul evidențiază faptul că în România documentele strategice care tratează radicalizarea sunt la un nivel incipient sau inexistente dacă facem referire la mecanisme de cooperare dintre instituțiile statului și societatea civilă în demersurile de prevenire și combaterii timpurii a radicalizării violente. Din această analiză a rezultat faptul că în plan național nu este abordat modul în care propaganda islamistă contruiește mesajele din punct de vedere

al angrenării emoțiilor și al activării sentimentelor de inadecvare ale publicului țintă.

Având în vedere concluziile rezultate cu privire la modalitatea de construcție a propagandei și a narațiunilor teroriste care pun accent pe vulnerabilitățile psiho-sociale ale tinerilor și pe generarea de emoții care să atragă publicul vizat în procesul de radicalizare, este esențială o abordare transectorială și pluridisciplinară în prevenirea radicalizării. În plan național, sunt necesare intensificările eforturilor îndreptate pe conștientizarea și înțelegerea factorilor riscurilor care duc la declanșarea proceselor de radicalizare.

Una dintre discrepanțele evidențiate în cadrul prezentei cercetării, dintre vulnerabilitățile exploatate de propaganda islamistă în procesele de radicalizare și strategiile de combatere a acestora cel puțin la nivel național, a fost dată de modalitatea de raportare și înțelegere a nevoilor tinerilor și gradul de implicare a societății în crearea de mesaje, narațiuni, modele, concepte pozitive la care aceștia ar putea să se raporteze pentru a le spori reziliența la narațiunile de radicalizare.

Având în vedere că la nivel național există o strategie pentru prevenirea și combaterea radicalizării însă care nu este destinată exclusiv radicalizării violente, ci vizează și alte elemente ar putea genera comportamente violente, un aspect important ar fi acela de a familiariza societatea civilă inițial cu radicalizarea violentă ca demers distinct și ulterior cu acest aspect în relație cu alte elemente generatoare de risc la nivel societal.

Cercetările viitoare ar putea explora în continuare receptarea și impactul discursului Daesh asupra publicului său, prin examinarea modului în care indivizii interpretează și internalizează narațiunile prezentate. Investigarea eficacității contranarațiunilor și a strategiilor de atenuare a propagandei Daesh ar putea oferi informații valoroase pentru factorii de decizie și pentru eforturile de combatere a terorismului. O altă posibilă direcție de cercetare viitoare ar putea implica construirea unor mesaje contrapropagandistice și testarea acestora pe categoriile de public vulnerabile. În plus, ar putea fi făcută o analiză comparativă între modalitățile de construire a propagandei islamiste cu cele utilizate de alte tipuri de propagandă extremistă pentru a identifica similitudinile și discrepanțele. Această ultimă direcție viitoare de cercetare este justificată o dată în plus de observația pe care am făcut-o în cadrul cercetării noastre și anume că ideologiile încep să fie din ce în ce mai hibridizate, iar accentul mesajelor propagandistice este pe instrumentalizarea nevoile și vulnerabilităților indivizilor, indiferent de spectrul ideologic căruia îi aparțin.

BIBLIOGRAFIE

1. Agenda UE privind combaterea terorismului: anticipare, prevenire, protejare și răspuns (2020) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0795>
2. Ahmed, S. (2020). *The 'war on terror', state crime & radicalization: a constitutive theory of radicalization*. Palgrave Macmillan.
3. Akhtar, S. (1999). *Immigration and identity: Turmoil, treatment, and transformation*. Jason Aronson.
4. Akhgar, B., Wells, D., & Blanco, J. M. (2020). *Investigating Radicalization Trends*. Springer International Publishing.
5. Alexander, Y., & Alexander, D. (2015). *The Islamic State: Combating the caliphate without borders*. Lexington Books.
6. Alexandru, I. (2015) Propagandă și impact în procesul de radicalizare al tinerilor din Occident, September 17.
7. Al-Lami, M. (2009). Studies of Radicalisation: state of the field report. *Politics and international relations working paper*, 11(7), 9-79.
8. al-Lami, M. (2019). Analysis: will disillusionment with the IS 'caliphate' prevent its revival?—BBC Monitoring.
9. Allen, K. A., Gray, D. L., Baumeister, R. F., & Leary, M. R. (2022). The need to belong: A deep dive into the origins, implications, and future of a foundational construct. *Educational psychology review*, 34(2), 1133-1156.
10. Altheide, D. L. (2021). Media logic, fear, and the construction of terrorism. In *The Routledge International Handbook of Interactionism* (pp. 277-287). Routledge.
11. Archer, M., & Titter, J. (2000). Rational choice theory. *Resisting Colonization*.
12. Awan, A. N. (2008). Spurning 'this Worldly Life': Terrorism and Martyrdom in Contemporary Britain. *Europe*, 41(01), 13.
13. Awan, A. N., Miskimmon, A., & O'Loughlin, B. (2018). The battle for the battle of the narratives: Sidestepping the double fetish of digital and CVE. In *Countering Online Propaganda and Extremism* (pp. 156-171). Routledge.
14. Backman, S., & Rhinard, M. (2018). The European Union's capacities for managing crises. *Journal of contingencies and crisis management*, 26(2), 261-271.
15. Bakker, E. (2017). EU counter-radicalization policies: A comprehensive and consistent approach?. In *EU Counter-Terrorism and Intelligence* (pp. 100-124). Routledge.
16. Balzacq, T., & Settoul, E. (2022). Radicalization and Religious Violence in Western Europe. *Radicalization in Theory and Practice. Understanding Religious Violence in Western Europe*, 1.
17. Bąkowski, P. (2022). Preventing Radicalization in the European Union: How EU Policy Has Evolved. *Depth Analysis*.
18. Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory* (Vol. 1, pp. 141-154). Englewood Cliffs, NJ: Prentice hall.
19. Baran, Z. (2005). Fighting the war of ideas. *Foreign Aff.*, 84, 68.
20. Barber, B. (1992). Jihad vs. mcworld. *The Atlantic*, 269(3), 53-65.
21. Barnard, A., & Saad, H. (2017). Raqqa, ISIS 'capital,' is captured, US-backed forces say. *New York Times*, 10, 17.
22. Barracosa, S., & March, J. (2022). Dealing with radicalised youth offenders: The development and implementation of a youth-specific framework. *Frontiers in psychiatry*, 12, 773545.
23. Barrett, R. 2012. Utilizarea internetului în scopuri teroriste (Viena: Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate, 2012).
24. Basra, R. N., & Peter, R. (2017). *Crime as Jihad: Developments in the Crime-Terror Nexus in Europe*, CTC Sentinel Vol. 10. Issue 9.

25. Bastug, M. F., Douai, A., & Akca, D. (2020). Exploring the “demand side” of online radicalization: Evidence from the Canadian context. *Studies in Conflict & Terrorism*, 43(7), 616-637.
26. Bayerl, P. S., Shahid, S., & Moitroux, P. (2023). Why bystanders (don't) post about violence: Contextualizing individual versus socialized rationales of observers' publication intentions. *Social Media+ Society*, 9(1), 20563051221150414.
27. Bélanger, J. J., Moyano, M., Muhammad, H., Richardson, L., Lafrenière, M. A. K., McCaffery, P., ... & Nociti, N. (2019). Radicalization leading to violence: A test of the 3N model. *Frontiers in psychiatry*, 10, 42.
28. Benson, D. C. (2014). Why the internet is not increasing terrorism. *Security Studies*, 23(2), 293-328.
29. Berger, J. M. (2015). The metronome of apocalyptic time: Social media as carrier wave for millenarian contagion. *Perspectives on Terrorism*, 9(4), 61-71.
30. Bergin, A. (2009). *Contest Two and counter extremism: Lessons for Australia*. Canberra: Australian Strategic Policy Institute.
31. Bernays, E. L. 1936. Freedom of propaganda. *Vital Speeches of the Day*, 9(1), 36.
32. Berrebi, C. (2007). Evidence about the link between education, poverty and terrorism among Palestinians. *Peace economics, peace science and public policy*, 13(1), 18-53.
33. Bessi, A., & Ferrara, E. (2016). Social bots distort the 2016 US Presidential election online discussion.
34. Bilandzic, H., & Busselle, R. (2013). Narrative persuasion. *The SAGE handbook of persuasion: Developments in theory and practice*, 2, 200-219.
35. Bjelopera, J. P., & Randol, M. A. (2011, December). The Federal Bureau of Investigation and terrorism investigations. Washington DC, WA: Congressional Research Service, Library of Congress.
36. Bjørge, T. (2005). Conflict processes between youth groups in a Norwegian city: Polarisation and revenge. *European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice*, 13(1), 44-74.
37. Bloom, W. (1990). *Personal identity, national identity and international relations* (No. 9). Cambridge University Press.
38. Bober, T., & Regehr, C. (2006). Strategies for reducing secondary or vicarious trauma: Do they work?.
39. Bock, M., & Klinger, E. (1986). Interaction of emotion and cognition in word recall. *Psychological Research*, 48(2), 99-106.
40. Bockstette, C. (2008). Jihadist terrorist use of strategic communication management techniques. George C. Marshall Center for Security Studies. Accessed at: [https://www.marshallcenter.org/mcpublicweb/MCDocs/files/College/F_Publications/occPaper](https://www.marshallcenter.org/mcpublicweb/MCDocs/files/College/F_Publications/occPaper/occ-paper_20-en.pdf)
41. rs/occ-paper_20-en.pdf.
42. Bockstette, C. 2010. Jihadist terrorist use of strategic communication management techniques. DIANE Publishing.
43. Bonard, C., Contesi, F., & Marques, T. (2024). The defectiveness of propaganda. *The Philosophical Quarterly*, 74(4), 1080-1102.
44. Borum, R. (2010). Understanding terrorist psychology. In *The psychology of counter-terrorism* (pp. 33-47). Routledge.
45. Borum, R. (2004). *Psychology of terrorism*. University of South Florida
46. Borum, R. (2011). Radicalization into violent extremism I: A review of social science theories. *Journal of strategic security*, 4(4), 7-36.
47. Bowman-Grieve, L. (2013). A psychological perspective on virtual communities supporting terrorist & extremist ideologies as a tool for recruitment. *Security Informatics*, 2(1), 9.

48. Braddock, K., & Dillard, J. P. (2016). Meta-analytic evidence for the persuasive effect of narratives on beliefs, attitudes, intentions, and behaviors. *Communication monographs*, 83(4), 446-467.
49. Bravo, A. B. S., & Dias, C. M. M. (2006). An empirical analysis of terrorism: Deprivation, Islamism and geopolitical factors. *Defence and Peace Economics*, 17(4), 329-341.
50. Breakwell, G. M. (1986). Political and attributional responses of the young short-term unemployed. *Political Psychology*, 575-586.
51. Briggs, R. and Strugnell, A. (2014) The role of civil society in counter-radicalisation and de-radicalisation. A Working Paper of the European Policy Planners' Network on Countering Radicalisation and Polarisation London: Institute for Strategic Dialogue, http://www.strategicdialogue.org/PPN%20Paper%20-%20Community%20Engagement_FORWEBSITE.pdf, accessed 8 July 2014.
52. Brown, C. B. 2012. The power of vulnerability. Sounds True Publishing House.
53. Buijs, A. E., Pedroli, B., & Luginbühl, Y. (2006). From hiking through farmland to farming in a leisure landscape: changing social perceptions of the European landscape. *Landscape ecology*, 21(3), 375-389.
54. Buijs, F. J., Demant, F., & Hamdy, A. (2006). Home grown warriors: Radical and democratic Muslims in the Netherlands.
55. Bures, O. (2016). EU counterterrorism policy: a paper tiger?. Routledge.
56. Burgis, L. (2021). *Wanting: The power of mimetic desire in everyday life*. St. Martin's Press.
57. Burke, J. (2016). The Age of Selfie Jihad: How evolving media technology is changing terrorism. *CTC Sentinel*, 9(11), 16-22.
58. Burleigh, M. (2000). *The Third Reich: a new history*. Pan.
59. Byman, D. 2015. Al Qaeda, Statul Islamic și Mișcarea Jihadistă Globală. Ce trebuie să știe toată lumea (New York: Oxford University Press, 2015
60. Callimachi, Rukmini. 2015. ISIS and the Lonely Young American. New York Times, June
61. Campbell, J. (2008). *The hero with a thousand faces* (Vol. 17). New World Library
62. Carter, E. B., & Carter, B. L. (2019). Propaganda in Autocracies. Unpublished book manuscript, University of Southern California.
63. Carter Center, 2015. Overview of Daesh's Online Recruitment Propaganda Magazine, Dabiq. December.
64. Chelcea, S. (2020). *Opinia publică: persuasiune, propagandă, manipulare*. Editura ISPRI-Editura Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale" Ion IC Brătianu".
65. Chifu, I. 2012. "Infosfera", Revistă de studii de securitate și informații pentru apărare, Direcția Generală de Informații a Apărării, anul IV, nr.1/2012, respectiv Center for Conflict Prevention and Early Warning, <http://cpc-ew.ro/?p=348>
66. Chin, R. (2017). The crisis of multiculturalism in Europe: A history.
67. Choudhury, T. (2007). The role of Muslim identity politics in radicalisation. *London, UK, Department for Communities and Local Government*.
68. Chulov, M. (2019). The rise and fall of the Isis 'caliphate'. The Guardian, 24.
69. Colomina, C. (2022). Words as weapons: from disinformation to the global battle for the narrative. *CIDOB Report*, (8).
70. Combs, J. E., & Nimmo, D. D. (1993). *The new propaganda: The dictatorship of palaver in contemporary politics*. Longman Publishing Group.
71. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions supporting the prevention of radicalisation leading to violent extremism (2016) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A52016DC0379>

72. Conway, C. C., Zinbarg, R. E., Mineka, S., & Craske, M. G. (2017). Core dimensions of anxiety and depression change independently during adolescence. *Journal of abnormal psychology*, 126(2), 160.
73. Consiliul Tineretului din România. (2022) Violența școlară – ce este și cum o combatem?, <https://ctr.ro/?p=73777>
74. Cook, D. (2017). The ISIS Apocalypse: The History, Strategy and Doomsday Vision of the Islamic State.
75. Cottee, S. (2016) Ex-cons and converts: the surprising sources of ISIS recruits. *The Atlantic*.
76. Crenshaw, M. (1981). The causes of terrorism. *Comparative Politics*, 13(4), 379-99.
77. Crenshaw, M. (2000). The psychology of terrorism: An agenda for the 21st century. *Political psychology*, 21(2), 405-420.
78. Crenshaw, M. (2008). The debate over “new” vs. “old” terrorism. In *Values and violence: Intangible aspects of terrorism* (pp. 117-136). Dordrecht: Springer Netherlands.
79. Crone, M. (2016). Radicalization revisited: violence, politics and the skills of the body. *International affairs*, 92(3), 587-604.
80. Cross, M. A. K. D. (2017). Counter-terrorism in the EU’s external relations. *Journal of European Integration*, 39(5), 609-624.
81. Cunningham, S. B. (2002). The idea of propaganda: A reconstruction. (No Title).
82. Curry, C (2014a). A simple, useful guide to the conflict in Iraq. *ABC News*. <https://abcnews.go.com/International/simple-guide-understanding-conflict-iraq/story?id=24113794>
83. Dahl, R. E. (2004). Adolescent brain development: a period of vulnerabilities and opportunities. Keynote address. *Annals of the new York Academy of Sciences*, 1021(1), 1-22;
84. Dal Cin, Sonya, Mark P. Zanna, and Geoffrey T. Fong. 2004. “Narrative Persuasion and Overcoming Resistance.” In *Resistance and Persuasion*, eds. Eric S. Knowles and Jay A. Linn. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc., Publishers, 175–91
85. Damon, A., Ghazi, B., & Laura, S. S. (2017). Raqqa: SDF declare ‘total liberation’ of ISIS stronghold. *CNN*. <https://www.cnn.com/2017/10/20/middleeast/raqqqa-syria-isis-total-liberation/index.html>.
86. Darden, J. T. (2019). *Tackling terrorists' exploitation of youth*. Washington, DC: American Enterprise Institute.
87. Davies, J. C. (Ed.). (1997). *When men revolt and why*. Transaction Publishers.
88. Decety, J., Pape, R., & Workman, C. I. (2018). A multilevel social neuroscience perspective on radicalization and terrorism. *Social neuroscience*, 13(5), 511-529.
89. DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (2002/475/JAI)
90. Della Porta, D. (2004). Terror against the State. *The Blackwell Companion to Political Sociology*, 208.
91. Della Porta, D., & LaFree, G. (2012). Guest editorial: Processes of radicalization and de-radicalization. *International Journal of Conflict and Violence*, 6(1), 4.
92. Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Raport de activitate 2020; 2021; 2024.
93. Dockterman, E. 2015. Charlie Hebdo Editor Killed in Paris Attack Built Career on Defiance. <https://time.com/3657402/charlie-hebdo-stephane-charbonnier-paris-attack/>
94. Dogrul, M. Adil Aslan și Eyyup Celik. 2011. „Dezvoltarea și cooperarea internațională în domeniul apărării cibernetice și descurajării terorismului cibernetice”, în cadrul celei de-a 3-a Conferințe Internaționale privind Conflictul Cibernetice din 2011, editată de Christian Czosseck, Enn Tyugu și Thomas Wingfield (Tallinn: CCD COE Publications)

95. Dunbar, E. W., Blanco, A., & Crèvecoeur-MacPhail, D. A. (Eds.). (2016). *The Psychology of Hate Crimes as Domestic Terrorism: US and Global Issues [3 volumes]*. Bloomsbury Publishing USA.
96. Echelmeyer, L., Slotboom, A. M., & Weerman, F. (2023). The putative effect of identity on extremist radicalization: A systematic review of quantitative studies. *Studies in Conflict & Terrorism*, 1-42.
97. Effectiveness of Counter-radicalisation Policies: Preliminary Research Findings and Recommendations from European Experts in Deradicalisation and Counter-Terrorism. 2020
98. Ellul, J. 1973. "Propaganda. The formation of mens attitudes ", Vintage Books a division of Random House New York.
99. El-Nashar, M., & Nayef, H., 2025, Weaponising words: how IS constructs reality using Nasheed as a multi-purpose propaganda tool. *Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression*, 17(1), 22-43.
100. El-Sarraj, E., & Meldrum, L. (2002). The Impact of Terrorism on Palestinians in Israel: An Interview with Eyad El-Sarraj. *Journal of Trauma Practice*, 1(3-4), 125-132.
101. The EU Internal Security Strategy in Action: Five steps towards a more secure Europe (2010) <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0673:FIN:EN:PDF>
102. European Union Terrorism Situation and Trend Report (2022) <https://www.europol.europa.eu/publication-events/main-reports/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2022-te-sat>.
103. Europol, 2025 – The rise of the online cult communities dedicated to extremely violent child abuse.
104. European Union Terrorism Situation and Rrend Report (2024) <https://www.europol.europa.eu/publication-events/main-reports/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2024-eu-te-sat>
105. Europol, 2022- Online Jihadist Propaganda.
106. Europol-coordinated operation tackles the threat of terrorist-operated websites. 2024. <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/europol-coordinated-operation-tackles-threat-of-terrorist-operated-websites>
107. Fealy, G. (2019). Apocalyptic Thought, Conspiracism and Jihad in Indonesia. *Contemporary Southeast Asia*, 41(1), 63-85.
108. Feddes, A. R., Nickolson, L., & Doosje, B. (2018). Trigger factors in the radicalisation process: An integrative literature review. Manuscript submitted for publication.
109. Fein, R. A., & Vossekuil, A. B. (1998). Preventing attacks on public officials and public figures: A Secret Service perspective. In *The psychology of stalking* (pp. 175-191). Academic Press.
110. Fernandez, A. M. 2015. Here to Stay and Growing: Combating ISIS Propaganda Networks. Center for Middle East Policy at Brookings, October.
111. Ferracuti, F., & Bruno, F. (1985). A Psychiatric Comparative Analysis of Left and Right-Wing Terrorism in Italy. In *Psychiatry: The State of the Art Volume 6 Drug Dependence and Alcoholism, Forensic Psychiatry, Military Psychiatry* (pp. 399-405). Boston, MA: Springer US.
112. Foster, P (2014). Jihadists from around the world flock to fight with Isil: UN. <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/islamic-state/11200701/Jihadists-from-around-the-world-flock-to-fight-with-Isil-UN.html>
113. Franz, B. (2007). Europe's Muslim youth: An inquiry into the politics of discrimination, relative deprivation, and identity formation. *Mediterranean Quarterly*, 18(1), 89-112.
114. Friedland, R. (2005). Religious terror and the erotics of exceptional violence. *Anthropological Journal on European Cultures AJEC*, (14), 39-71.

115. Frischlich, L., Rieger, D., Morten, A., & Bente, G. (2018). The power of a good story: Narrative persuasion in extremist propaganda and videos against violent extremism. *International Journal of Conflict and Violence*.
116. Gardner, J. A. (2024). My Right to Dominate You: The Populist Perversion of Human Rights. *University at Buffalo School of Law Legal Studies Research Paper*, (2024-017).
117. Gates, S., & Podder, S. (2015). Social media, recruitment, allegiance and the Islamic State. *Perspectives on Terrorism*, 9(4), 107-116.
118. Gerrand, V., & Grossman, M. (2022). Understanding the Experiences of Families of Radicalised Muslim Youth in Australia: Implications for Social Work Practice. In *Radicalisation, Extremism and Social Work Practice* (pp. 92-111). Routledge.
119. Gerstel, D. (2016). ISIS and innovative propaganda: Confronting extremism in the digital age. *Swarthmore International Relations Journal*, 1(1), 1-9.
120. Gill, P., Horgan, J., & Deckert, P. (2014). Bombing alone: Tracing the motivations and antecedent behaviors of lone-actor terrorists. *Journal of forensic sciences*, 59(2), 425-435.
121. Gill, P. (2015). *Lone-actor terrorists: A behavioural analysis*. Routledge.
122. Gill, P., & Corner, E. (2017). There and back again: The study of mental disorder and terrorist involvement. *American Psychologist*, 72(3), 231.
123. Githens-Mazer, J., & Lambert, R. (2010). Why conventional wisdom on radicalization fails: the persistence of a failed discourse. *International affairs*, 86(4), 889-901.
124. Githens-Mazer, J. (2012). The rhetoric and reality: radicalization and political discourse. *International Political Science Review*, 33(5), 556-567.
125. Giustozzi, A. (2018). *The Islamic State in Khorasan: Afghanistan, Pakistan and the New Central Asian Jihad*. Oxford University Press.
126. Glazzard, A. (2015). *ISIS: The state of terror*. Taylor & Francis
127. Goldman, L., & Hogg, M. A. (2016). Going to extremes for one's group: The role of prototypicality and group acceptance. *Journal of Applied Social Psychology*, 46(9), 544-553.
128. Gómez, Á., Martínez, M., Martel, F. A., López-Rodríguez, L., Vázquez, A., Chinchilla, J., ... & Swann, W. B. (2021). Why people enter and embrace violent groups. *Frontiers in psychology*, 11, 614657.
129. Green, M. C., & Brock, T. C. (2000). The role of transportation in the persuasiveness of public narratives. *Journal of personality and social psychology*, 79(5), 701.
130. Gurr, T. R. (2020/1970). Some characteristics of political terrorism in the 1960s. In *The Politics of Terrorism, Third Edition*, (pp. 31-57). CRC Press.
131. Hafez, M., & Mullins, C. (2015). The radicalization puzzle: A theoretical synthesis of empirical approaches to homegrown extremism. *Studies in Conflict & Terrorism*, 38(11), 958-975.
132. Harrington, N. (2013). Irrational beliefs and socio-political extremism. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 31(3), 167-178.
133. Hedges, P. (2021). Rise of violent Christian extremism: whither inter-religious ties?. *RSIS Commentaries*, 027-21
134. Hegghammer, T., & Nesser, P. (2015). Assessing the Islamic State's commitment to attacking the West. *Perspectives on Terrorism*, 9(4), 14-30.
135. Herath, C., & Whittaker, J. (2023). Online radicalisation: Moving beyond a simple dichotomy. *Terrorism and political violence*, 35(5), 1027-1048.
136. Herman, E. S., & Chomsky, N. (2021). Manufacturing consent. In *Power and inequality* (pp. 198-206). Routledge
137. Hodges, A. (2018). A theory of propaganda for the social media age. *Anthropology News*, 59(2), e149-e152

138. Holbrook, D., & Taylor, M. (2019). Terrorism as process narratives: A study of pre-arrest media usage and the emergence of pathways to engagement. *Terrorism and Political Violence*, 31(6), 1307-1326.
139. Holtmann, P. (2012). Virtual Jihad: A Real Danger. R. Lohlker, *New Approaches to the Analysis of Jihadism: Online and Offline*, 9-14.
140. Horgan, J. (2003). Leaving terrorism behind: An individual perspective. *Terrorists, victims and society: Psychological perspectives on terrorism and its consequences*, 109-130.
141. Horgan, J. G., & Horgan, J. (2004). *The psychology of terrorism*. Routledge.
142. Horgan, J. (2005). The social and psychological characteristics of terrorism and terrorists. In *Root causes of terrorism* (pp. 62-71). Routledge.
143. Horgan, J. (2008). From profiles to pathways and roots to routes: Perspectives from psychology on radicalization into terrorism. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 618(1), 80-94.
144. Horgan, J. G. (2009). *Walking away from terrorism: Accounts of disengagement from radical and extremist movements*. Routledge.
145. Horgan, J., & Braddock, K. (2010). Rehabilitating the terrorists?: Challenges in assessing the effectiveness of de-radicalization programs. *Terrorism and political violence*, 22(2), 267-291.
146. Hautaniemi Forsberg, I. (2024). Identity Construction and Ontological (in) Security in 'Voice of Khurasan': A Critical Discourse Analysis of the Islamic State in the Khorasan Province.
147. Hyzen, A. (2021). Revisiting the theoretical foundations of propaganda. *International journal of communication*., 15, 3479-3496.
148. Hussain, G., & Saltman, E. M. (2014). *Jihad trending: A comprehensive analysis of online extremism and how to counter it*. Quilliam.
149. Institute for Economics & Peace. 2025. Global Terrorism Index, <https://www.economicsandpeace.org/event/gti2025-launch-europe-africa-asia/>
150. Institute for Economics & Peace. 2025. Terrorism Spreads as Lone Wolf Attacks Dominate the West, <https://www.economicsandpeace.org/wp-content/uploads/2025/03/GTI-Media-Release-030325.pdf>
151. The Institute for Propaganda Analysis. 1938. *Propaganda Analysis*, Vol. 1. Institute for propaganda analysis, Incorporated,
152. Institutul de Științe ale Educației, 2018 <https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2021/05/Raport-VIOLENTA-in-scoala.pdf>
153. International Assoc of Chiefs of Police, Bureau of Operations and Research, & United States of America. 1975. *Clandestine Tactics and Technology-A Technical and Background Intelligence Data Service*, Volume 3.
154. Irshaid, F. 2014. How Isis is spreading its message online. <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-27912569>
155. Feddes, A. R., Nickolson, L., & Doosje, B. (2018). Trigger factors in the radicalisation process: An integrative literature review. In Jackson, R., & Pisiu, D. (eds.) *Contemporary debates on terrorism*. Routledge.
156. Jackson, S. A. (2024). *The Islamic Secular*. Oxford University Press.
157. Jacobson, M. 2010. „Finanțarea terorismului și internetul”, *Studies in Conflict & Terrorism* 33, 4.
158. Jadoon, A., Sayed, A., Webber, L., & Valle, R. (2024). From Tajikistan to Moscow and Iran: Mapping the Local and Transnational Threat of Islamic State Khorasan. *CTC Sentinel*, 17(5).
159. Jasko, K., LaFree, G., Piazza, J., & Becker, M. H. (2022). A comparison of political violence by left-wing, right-wing, and Islamist extremists in the United States and the world. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 119(30), e2122593119.

160. Jowett, G. S., & O'donnell, V. (2018). *Propaganda & persuasion*. Sage publications.
161. Juergensmeyer, M. (2017). *Terror in the mind of God: The global rise of religious violence* (Vol. 13). Univ of California Press;
162. Juergensmeyer, M. (2000). Understanding the new terrorism. *Current History*, 99(636), 158.
163. Kadercan, B. (2021). Territorial logic of the Islamic State: An interdisciplinary approach. *Territory, Politics, Governance*, 9(1), 94-110.
164. Kalmoe, N. P., & Mason, L. (2022). Radical American partisanship: Mapping violent hostility, its causes, and the consequences for democracy. In *Radical American Partisanship*. University of Chicago Press.
165. Kelman, H. C. (1998). Social-psychological contributions to peacemaking and peacebuilding in the Middle East. *Applied Psychology*, 47(1), 5-28.
166. Khosrokhavar, F. (2008). Terrorism in Europe and the Middle East. Available on the Internet: <http://www.ps.au.dk/fileadmin/site_files/filer_statskundskab/subsites/cir/pdf-filer/khosrokhavar.pdf.
167. Kinnvall, C., (2004). Globalization and religious nationalism: Self, identity, and the search for ontological security. *Political psychology*, 25(5), 741-767.
168. Kisic Merino, P., & Kinnvall, C. (2023). Governing emotions: Hybrid media, ontological insecurity and the normalisation of far-right fantasies. *Alternatives*, 48(1), 54-73.
169. Koomen, W., & Fränkel, E. G. (1992). Effects of experienced discrimination and different forms of relative deprivation among Surinamese, a Dutch ethnic minority group. *Journal of community & applied social psychology*, 2(1), 63-71.
170. Krueger, A. B., & Maleckova, J. (2003). Seeking the roots of terrorism. *The Chronicle Review*, 49(39), 6.
171. Kruglanski, A. W., Chen, X., Dechesne, M., Fishman, S., & Orehek, E. (2009). Fully committed: Suicide bombers' motivation and the quest for personal significance. *Political psychology*, 30(3), 331-357.
172. Kruglanski, A. W., Sharvit, K., & Fishman, S. (2011). Workings of the Terrorist Mind: Its Individual, Group, and Organizational Psychologies. In *Intergroup Conflicts and Their Resolution* (pp. 195-216). Psychology Press.
173. Kruglanski, A. W., Bélanger, J. J., & Gunaratna, R. (2019). *The three pillars of radicalization: Needs, narratives, and networks*. Oxford University Press.
174. Kruglanski, A. W., Bélanger, J. J., & Gunaratna, R. (2019). Significance Quest Theory of Radicalization. In *The three pillars of radicalization* (pp. 35-64). Oxford University Press.
175. Kruglova, A. (2020). "I will tell you a story about Jihad": ISIS's propaganda and narrative advertising. *Studies in Conflict & Terrorism*, 44(2), 115-137.
176. LaFree, G., & Schwarzenbach, A. (2021). Micro and macro-level risk factors for extremism and terrorism: Toward a criminology of extremist violence. *Monatsschrift für Kriminologie und Strafrechtsreform*, 104(3), 184-202.
177. Lahoud, N. (2010). The strengths and weaknesses of jihadist ideology. *CTC Sentinel*, 3(10), 1-3.
178. Lakomy, M. (2017). Cracks in the online "caliphate" How the Islamic State is losing ground in the battle for cyberspace. *Perspectives on terrorism*, 11(3), 40-53.
179. Lakomy, M. 2021 - Islamic State's Online Propaganda A Comparative Analysis. Routledge
180. Le Bon, G. (2003). *The crowd: A study of the popular mind*. Whitefish, MT: Kessinger Publishing
181. Leetaru, K. (2019) Digital Age Propaganda Fundamentally Different From That Of Past Eras? <https://www.forbes.com/sites/kalevleetaru/2019/05/06/is-digital-age-propaganda-fundamentally-different-from-that-of-past-eras/>

182. Legea 535 / 2004 privind prevenirea și combaterea terorismului
183. Leiner, B.M. și colab. 2009, „O scurtă istorie a internetului”, ACM SIGCOMM Computer Communication Review 39.
184. Leuprecht, C., Hataley, T., Moskalenko, S., McCauley, C., & Kessels, E. J. A. M. (2010). Narratives and counter-narratives for global jihad: Opinion versus action. *Countering violent extremist narratives*, 58-71.
185. Liang, C. S. (2015). Cyber Jihad: understanding and countering Islamic State propaganda. GSCP Policy Paper, 2(4), 6.
186. Lieberman, A. V. (2017). Terrorism, the internet, and propaganda: A deadly combination. *J. Nat'l Sec. L. & Pol'y*, 9, 95.
187. Lien, N. H., & Chen, Y. L. (2013). Narrative ads: The effect of argument strength and story format. *Journal of Business research*, 66(4), 516-522.
188. Lobato, R. M., Moya, M., Moyano, M., & Trujillo, H. M. (2018). From oppression to violence: The role of oppression, radicalism, identity, and cultural intelligence in violent disinhibition. *Frontiers in psychology*, 9, 1505.
189. Lorenz, K. (2021/1966). *On aggression*. Routledge.
190. Luckabaugh, R., Fuqua, H. E., Cangemi, J. P., & Kowalski, C. J. (1997). Terrorist behavior and United States foreign policy: Who is the enemy? Some psychological and political perspectives. *Psychology*, 34(2), 1-15.
191. Maan, A. (2014). Counter-terrorism: Narrative strategies. University Press of America.
192. Macdonald, S., & Whittaker, J. (2019). Online radicalization: Contested terms and conceptual clarity. In *Online terrorist propaganda, recruitment, and radicalization* (pp. 33-45). CRC Press.
193. Maher, S. and Joseph Carter. 2014. Analyzing the ISIS “Twitter Storm”. <https://warontherocks.com/2014/06/analyzing-the-isis-twitter-storm/>
194. Mahmood, S. (2016). ‘CUBS OF THE CALIPHATE’ THE ISLAMIC STATE’S FOCUS ON CHILDREN. Counter terrorist trends and analyses, 8(10), 9-12.
195. Meleagrou-Hitchens, A. (2017). The challenges and limitations of online counter-narratives in the fight against ISIS recruitment in Europe and North America. *Geo. J. Int'l Aff.*, 18, 95.
196. Marsden, P. V., & Friedkin, N. E. (1993). Network studies of social influence. *Sociological Methods & Research*, 22(1), 127-151.
197. Mason, L. (2018). *Uncivil agreement: How politics became our identity*. University of Chicago Press.
198. McCauley, C., & Stout, C. (2004). Psychological issues in understanding terrorism and the response to terrorism. *Psychology of terrorism: Coping with the continuing threat*, 33-65.
199. McCauley, C., & Moskalenko, S. (2008). Mechanisms of political radicalization: Pathways toward terrorism. *Terrorism and political violence*, 20(3), 415-433.
200. McGirk, T. (2009). The hell of PTSD. *Time*, 174(21), 40-43.
201. McLaughlin, B. (2020). Tales of conflict: Narrative immersion and political aggression in the United States. *Media psychology*, 23(4), 579-602.
202. McLean, K. C., & Syed, M. (2016). Personal, master, and alternative narratives: An integrative framework for understanding identity development in context. *Human Development*, 58(6), 318-349.
203. Meleagrou-Hitchens, A., Clifford, B., & Hughes, S. (2020). Homegrown.
204. Meleagrou-Hitchens, A., & Kaderbhai, N. (2017). Research perspectives on online radicalisation: A literature review, 2006-2016. *International Centre for the Study of Radicalisation*, 19, 1-98.

205. Melki, J., & Jabado, M. (2016). Mediated public diplomacy of the Islamic State in Iraq and Syria: The synergistic use of terrorism, social media and branding. *Media and Communication*, 4(2), 92-103.
206. Mercer, J. (2014). Feeling like a state: Social emotion and identity. *International Theory*, 6(3), 515-535.
207. Miall, D. S. 1988, Affect and narrative: A model of response to stories. *Poetics*, 17(3), 259-272
208. Ministerul Public, Comunicate de presă din 08.12.2015; 29.06.2017; 29.03.2018; 22.06.2018.
209. Moghaddam, F. M. (2005). The staircase to terrorism: A psychological exploration. *American psychologist*, 60(2), 161.
210. Mølmen, G. N., & Ravndal, J. A. (2023). Mechanisms of online radicalisation: how the internet affects the radicalisation of extreme-right lone actor terrorists. *Behavioral Sciences of Terrorism and Political Aggression*, 15(4), 463-487.
211. Mroszczyk, J., & Abrahms, M. 2021. Terrorism in Africa: explaining the rise of extremist violence against civilians. *E-International Relations*, 10, 1-9.
212. Musolino, S. (2021). EU policies for preventing violent extremism: a new paradigm for action?. *Revista CIDOB d'Afers Internacionals*, 128, 39-57.
213. Neo, L. S. (2016). An Internet-mediated pathway for online radicalisation: RECRO. In *Combating violent extremism and radicalization in the digital era* (pp. 197-224). IGI Global Scientific Publishing.
214. Nesser, P. (2008). Chronology of jihadism in Western Europe 1994–2007: Planned, prepared, and executed terrorist attacks. *Studies in Conflict & Terrorism*, 31(10), 924-946.
215. Neumann, P. R. (2013). The trouble with radicalization. *International affairs*, 89(4), 873-893.
216. Pape, R. A. (2008). Dying to win: The strategic logic of suicide terrorism. In *The Theory and Practice of Islamic Terrorism: An Anthology* (pp. 129-132). New York: Palgrave Macmillan US.
217. Oddo, J. (2018). *The discourse of propaganda: Case studies from the Persian Gulf War and the War on Terror*. Penn State Press.
218. O'Hara, I. (2022). Automated epistemology: Bots, computational propaganda & information literacy instruction. *The Journal of Academic Librarianship*, 48(4), 102540.
219. Olsen, C. (2005). Bernay vs. Ellul: Two views of propaganda. *Public Relations Tactics*, 12(7).
220. Olsson, P. A. (1988). The terrorist and the terrorized: Some psychoanalytic considerations. *The Journal of Psychohistory*, 16(1), 47.
221. Opinions, Fears, and Aspirations of Youth in a Romania of Social Inequalities. 2024. Eds. Gabriel Bădescu, Radu Umbreș, Malina Voicu and Claudiu Tușiș. Friederich Ebert Stiftung <https://library.fes.de/pdf-files/bueros/bukarest/21456-20241212.pdf>
222. Organizația Salvați Copiii. (2021) Studiu privind incidența violenței asupra copiilor https://www.salvaticopiii.ro/sites/ro/files/2023-11/studiu-violenta-asupra-copilului-salvati-copiii-2021_1.pdf
223. Orientările Strategice pentru o abordare coordonată a UE în ceea ce privește prevenirea radicalizării („Orientările Strategice”) pentru perioada 2022-2023 și pentru perioada 2024-2025
224. Orjan, R. I. 2021. Terrorism: Historical Evolution and the Process of Islamic Radicalization. *Analele Universitatii „Constantin Brancusi” din Targu Jiu–Seria Litere si Stiinte Sociale*, (01 Supp), 72-85.
225. O’Shea, J. (2016). ISIS: The Role of Ideology and Eschatology in the Islamic State. *The Pardee Periodical Journal of Global Affairs*, 1(2), 51-65.
226. Odag, Ö., Leiser, A., & Boehnke, K. (2019). Reviewing the role of the Internet in radicalization processes. *Journal for deradicalization*, (21), 261-300.

227. Ördén, H. (2020). Deferring substance: EU policy and the information threat. In *Intelligence on the Frontier Between State and Civil Society* (pp. 111-127). Routledge.
228. Pape, R. A. (2005). Soft balancing against the United States. *International security*, 30(1), 7-45.
229. Park, J. (2015). Europe's migration crisis. *Council on foreign relations*, 23.
230. Parker-Ellis, B. 2025. Rethinking Propaganda in the Digital Age, <https://neurosciencenews.com/propaganda-psychology-28982/>
231. Qi, Y. (2024). Propaganda in focus: decoding the media strategy of ISIS. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11(1), 1-12.
232. Pelletier, I. R., Lundmark, L., Gardner, R., Ligon, G. S., & Kilinc, R. (2016). Why ISIS's message resonates: Leveraging Islam, sociopolitical catalysts, and adaptive messaging. *Studies in Conflict & Terrorism*, 39(10), 871-899.
233. Pisoui, D., & Ahmed, R. (2016). Radicalisation research—Gap analysis. *Radicalisation Awareness Network*.
234. Polletta, F., & Callahan, J. (2018). Deep stories, nostalgia narratives, and fake news: Storytelling in the Trump era. In *Politics of meaning/meaning of politics: Cultural sociology of the 2016 US presidential election* (pp. 55-73). Cham: Springer International Publishing.
235. Portmann, L., & Stojanović, N. (2022). Are immigrant-origin candidates penalized due to ingroup favoritism or outgroup hostility?. *Comparative Political Studies*, 55(1), 154-186.
236. Post, J. M. (1984). Notes on a psychodynamic theory of terrorist behavior.
237. Post, J., Sprinzak, E., & Denny, L. (2003). The terrorists in their own words: Interviews with 35 incarcerated Middle Eastern terrorists** This research was conducted with the support of the Smith Richardson Foundation. *Terrorism and political Violence*, 15(1), 171-184.
238. Postelnicescu, C. (2016). Europe's new identity: The refugee crisis and the rise of nationalism. *Europe's journal of psychology*, 12(2), 203.
239. Precht, T. (2007). Home grown terrorism and Islamist radicalisation in Europe. *Retrieved on*, 11.
240. Quaranto, A., & Stanley, J. (2021). Propaganda. In *The Routledge handbook of social and political philosophy of language* (pp. 125-146). Routledge.
241. Raja, M. (2023) Why do we fall por narratives? <https://medium.com/love-what-you-make/why-do-we-fall-for-narratives-a5605d55726c>
242. Raportul de activitate al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (2024) (https://www.mpublic.ro/sites/default/files/PDF/raport_activitate_2024.pdf)
243. Reed, A. G., & Ingram, H. J. (2017). *Exploring the role of instructional material in AQAP's Inspire and ISIS'Rumiyah* (Vol. 26). The Hague: Europol.
244. Regulamentul (UE) 2021/784 adoptat de Parlamentul European și Consiliul din 29 aprilie 2021 privind diseminarea conținutului terorist online (European Parliament & Council, 2021)
245. Reinales, F., & García-Calvo, C. (2018). Un análisis de los atentados terroristas en Barcelona y Cambrils. *Análisis del Real Instituto Elcano*, 12(1).
246. Richardson, L. (2006). *The roots of terrorism* (Vol. 1). Routledge.
247. Rolling, J., & Corduan, G. (2018). La radicalisation, un nouveau symptôme adolescent?. *Neuropsychiatrie de l'Enfance et de l'Adolescence*, 66(5), 277-285.
248. Rosenfeld, B., & Wallace, J. (2024). Information politics and propaganda in authoritarian societies. *Annual Review of Political Science*, 27.
249. Roy, O. (2017). *Jihad and death: The global appeal of Islamic State*. Oxford University Press.
250. Roy, O. (2005). Why do they hate us? Not because of Iraq. *New York Times*, 22.
251. Rumelili, B. (2015). Identity and desecuritisation: the pitfalls of conflating ontological and physical security. *Journal of international relations and development*, 18(1), 52-74.

252. Runciman, W. G. (1961). Problems of research on relative deprivation. *European Journal of Sociology/Archives Européennes de Sociologie*, 2(2), 315-323.
253. Sageman, M. 2004. *Understanding Terror Networks*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
254. Saifudeen, O. A. (2014). The cyber extremism orbital pathways model.
255. Samuel, T. K. (2020). *At the crossroads: Rethinking the role of education in preventing and countering violent extremism*. International Centre for Counter-Terrorism (ICCT).
256. Sanín, F. G., & Wood, E. J. (2014). Ideology in civil war: Instrumental adoption and beyond. *Journal of Peace Research*, 51(2), 213-226.
257. Schmid, A. P. (2013). Radicalisation, de-radicalisation, counter-radicalisation: A conceptual discussion and literature review. *ICCT research paper*, 97(1), 22.
258. Schuurman, B., & Taylor, M. (2018). Reconsidering radicalization: Fanaticism and the link between ideas and violence. *Perspectives on Terrorism*, 12(1), 3-22.
259. Schwartz, S. J., Zamboanga, B. L., & Weisskirch, R. S. (2008). Broadening the study of the self: Integrating the study of personal identity and cultural identity. *Social and personality psychology compass*, 2(2), 635-651.
260. Scruton, R. (2007). *A political philosophy*. Bloomsbury Publishing.
261. Sedgwick, M. (2010). The concept of radicalization as a source of confusion. *Terrorism and political violence*, 22(4), 479-494.
262. Sheikh, J. (2016). "I Just Said It. The State" Examining the Motivations for Danish Foreign Fighting in Syria. *Perspectives on Terrorism*, 10(6), 59-67.
263. Sidanius, J., & Pratto, F. (1999). Social dominance theory. *Handbook of theories of social psychology*, 2.
264. Siegel, A., Brickman, S., Goldberg, Z., & Pat-Horenczyk, R. (2019). Preventing future terrorism: Intervening on youth radicalization. *An international perspective on disasters and children's mental health*, 391-418.
265. Silber, M. D., Bhatt, A., & Analysts, S. I. (2007). *Radicalization in the West: The homegrown threat* (pp. 1-90). New York: Police Department.
266. Silke, A. (1998). Cheshire-cat logic: The recurring theme of terrorist abnormality in psychological research. *Psychology, Crime and Law*, 4(1), 51-69.
267. Silke, A., & Brown, K. (2016). 'Radicalisation': The transformation of modern understanding of terrorist origins, psychology and motivation. In *State, society and national security: Challenges and opportunities in the 21st century* (pp. 129-150).
268. Simcox, R. (2017). *European Islamist plots and attacks since 2014, and how the US can help prevent them*. Washington, DC: Heritage Foundation.
269. Simons, G. (2018). Brand ISIS: Interactions of the tangible and intangible environments. *Journal of Political Marketing*, 17(4), 322-353.
270. Sinai, D., & Tikotzky, L. (2012). Infant sleep, parental sleep and parenting stress in families of mothers on maternity leave and in families of working mothers. *Infant Behavior and Development*, 35(2), 179-186.
271. Smith, J. M. (1993). *The theory of evolution*. Cambridge University Press.
272. Smith, J. M., & Alarid, M. (2019). Terrorism recruitment and radicalization into the 21st century. In *Online terrorist propaganda, recruitment, and radicalization* (pp. 179-195). CRC Press.
273. Speckhard, A. and Ellenberg, M. (2020) "Breaking the ISIS Brand Counter Narrative Facebook Campaigns in Europe." *Journal of Strategic Security* 13, no. 3: 120-148.
274. Springer, D.R. James L. Regens și David N. Edger. 2009. *Radicalismul islamic și Jihadul global*. Washington D.C.: Georgetown University Press.

275. Sterkenburg, N., Smit, Q., & Meines, M. (2019). Current and future narratives and strategies of far right and Islamist extremism. *RAN Centre of Excellence*.
276. Stoica, I. 2007. „Spațiul sud-est european în contextul globalizării”, sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională, „Strategii XXI”, București, 12-13 aprilie 2007;
277. Strategia Uniunii Europene de Combatere a Terorismului (2005) <https://eur-lex.europa.eu/RO/legal-content/summary/counter-terrorism-strategy.html?fromSummary=23>
278. Strategia europeană privind securitatea internă (2025) https://commission.europa.eu/news-and-media/news/commission-presents-european-internal-security-strategy-2025-04-01_ro
279. Strategia UE privind uniunea securității pentru perioada 2020-2025 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=LEGISSUM:4472345>
280. Strategia de combatere a terorismului, revizuită (2014) <https://eur-lex.europa.eu/RO/legal-content/summary/counter-terrorism-strategy.html?fromSummary=23>
281. Strategia națională pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024-2027, <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/285352>
282. Struch, N., Schwartz, S.H. (1989). Intergroup aggression: Its predictors and distinctness from ingroup bias. *Journal of Personality and Social Psychology*, 56(3), 364-373.
283. Taşpınar, Ö. (2009). Fighting Radicalism, Not "Terrorism": Root Causes of an International Actor Redefined. *SAIS Review of International Affairs*, 29(2), 75-86.
284. Taylor, M., & Quayle, E. (1994). *Terrorist lives*. Potomac Books.
285. Taylor, E. (1999). Developmental neuropsychopathology of attention deficit and impulsiveness. *Development and Psychopathology*, 11(3), 607-628.
286. Taylor, P. M. (2013). Munitions of the mind: A history of propaganda from the ancient world to the present era. In *Munitions of the Mind*. Manchester University Press.
287. Taylor, M., & Horgan, J. (2001). The psychological and behavioural bases of Islamic fundamentalism. *Terrorism and Political Violence*, 13(4), 37-71.
288. Thomas, E. F., McGarty, C., & Louis, W. (2014). Social interaction and psychological pathways to political engagement and extremism. *European Journal of Social Psychology*, 44(1), 15-22.
289. Tiraboschi, M., & Maass, A. (1998). Reactions to perceived deprivation in ingroup and outgroup: a cross-cultural comparison. *European Journal of Social Psychology*, 28(3), 403-421.
290. Troian, J., Baidada, O., Arciszewski, T., Apostolidis, T., Celebi, E., & Yurtbakan, T. (2019). Evidence for indirect loss of significance effects on violent extremism: The potential mediating role of anomia. *Aggressive behavior*, 45(6), 691-703.
291. Twenge, J. M., Baumeister, R. F., Tice, D. M., & Stucke, T. S. (2001). If you can't join them, beat them: effects of social exclusion on aggressive behavior. *Journal of personality and social psychology*, 81(6), 1058.
292. Valente, T. W., Gallaher, P., & Mouttapa, M. (2004). Using social networks to understand and prevent substance use: A transdisciplinary perspective. *Substance use & misuse*, 39(10-12), 1685-1712.
293. Valente, T. W., Ritt-Olson, A., Stacy, A., Unger, J. B., Okamoto, J., & Sussman, S. (2007). Peer acceleration: effects of a social network tailored substance abuse prevention program among high-risk adolescents. *Addiction*, 102(11), 1804-1815.
294. Van Raemdonck, Nathalie and Meyer, Trisha. "Why Disinformation is Here to Stay. A Socio-technical Analysis of Disinformation as a Hybrid Threat", in Luigi Lonardo (ed.)
295. Veldhuis, T., & Staun, J. (2009). *Islamist radicalisation: A root cause model*. The Hague: Netherlands Institute of International Relations Clingendael.
296. Venhaus, J. M. (2010). Why youth join al-Qaeda. US Institute of Peace

297. Victoroff, J. (2005). The mind of the terrorist: A review and critique of psychological approaches. *Journal of Conflict resolution*, 49(1), 3-42.
298. Volkan, V. D. (2020). Chosen traumas and their impact on current political/societal conflicts. In *Social trauma—An interdisciplinary textbook* (pp. 17-24). Cham: Springer International Publishing.
299. Von Behr, I., Reding, A., Edwards, C., & Gribbon, L. (2013). Radicalisation in the digital era: The use of the internet in 15 cases of terrorism and extremism.
300. von Hippel, K. (2003). Définir les origines du terrorisme: un débat transatlantique?. *Revue internationale et stratégique*, 51(3), 103-113.
301. Wanless, A., & Berk, M. (2020). The audience is the amplifier: Participatory propaganda. *The SAGE handbook of propaganda*, 85-104.
302. Weimann, G., & Von Knop, K. (2008). Applying the notion of noise to countering online terrorism. *Studies in Conflict & Terrorism*, 31(10), 883-902.
303. Weiss, M., & Hassan, H. (2016). *ISIS: Inside the Army of Terror (updated edition)*. Simon and Schuster
304. Werner J. Severin , James W. Tankard , Jr. (2004), "Perspective asupra teoriilor comunicării de masă"
305. Whitaker, K. (2013). Social justice and the politics of children's rights. *Social Justice and Social Work: Rediscovering a Core Value of the Profession*, 139.
306. Wignell, P., Tan, S., O'Halloran, K. L., & Lange, R. (2017). A mixed methods empirical examination of changes in emphasis and style in the extremist magazines Dabiq and Rumiya. *Perspectives on terrorism*, 11(2), 2-20.
307. Wiktorowicz, Q. (2004). Joining the Cause: Al-Muhajiroun and Radical Islam, The Roots of Radical Islam. *Memphis: Rhodes College, Department of International Studies*.
308. Wiktorowicz, Q. (2005). *Radical Islam rising: Muslim extremism in the West*. Rowman & Littlefield Publishers.
309. Wilner A. S. et Dubouloz C-H. (2011) « Transformative Radicalization : Applying Learning Theory to Islamist Radicalization » *Studies in Conflict and Terrorism* 34(5), p.418-438
310. Wilner, A. S., & Dubouloz, C. J. (2010). Homegrown terrorism and transformative learning: an interdisciplinary approach to understanding radicalization. *Global Change, Peace & Security*, 22(1), 33-51.
311. Wilner, A. S., & Dubouloz, C. J. (2011). Transformative radicalization: Applying learning theory to Islamist radicalization. *Studies in Conflict & Terrorism*, 34(5), 418-438.
312. Winter, C. (2020). Apocalypse, later: a longitudinal study of the Islamic State brand. In *ISIS Beyond the Spectacle* (pp. 41-59). Routledge.
313. Winter, C. 2024. Islamic State Propaganda. <https://icct.nl/sites/default/files/2024-06/Chapter%205%20ISIL%20Propaganda.pdf>
314. Withnall, A (2016). Isis loses 'prophesied' town of Dabiq to Syrian rebels in short battle. In: The Independent. <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/isis-dabiq-loses-apocalyptic-prophecy-town-of-dabiq-to-syria-rebels-short-battle-a7363931.html>
315. Woolley, S., & Howard, P. (2017). Computational propaganda worldwide: Executive summary.
316. Woolley, S. C., & Howard, P. N. (2018). Introduction: Computational Propaganda Worldwide. In S. C. Woolley & P. N. Howard (Eds.), *Computational Propaganda: Political Parties, Politicians, and Political Manipulation on Social Media*
317. Woolley, S. C. (2022). Digital propaganda: The power of influencers. *Journal of Democracy*, 33(3), 115-129.

318. Yan, H. (2014). Why is ISIS so successful at luring westerners? <https://edition.cnn.com/2014/10/07/world/isis-western-draw>
319. Yılmaz, Z. (2017). Critique of ISIS'Women Policy. *Türkiye Ortadoğu Çalışmaları Dergisi*, 4(2), 13-39.
320. Yoder, K. J., Ruby, K., Pape, R., & Decety, J. (2020). EEG distinguishes heroic narratives in ISIS online video propaganda. *Scientific reports*, 10(1), 19593.
321. Zelin, A. Y. (2015). Picture or it didn't happen: A snapshot of the Islamic State's official media output. *Perspectives on Terrorism*, 9(4), 85-97.
322. Zelin, A. Y. (2024). Remaining, Waiting for Expansion (Again): The Islamic State's Operations in Iraq and Syria. *Current Trends in Islamist Ideology*, 35.
323. Zuckerman, M. (1983). A biological theory of sensation seeking. Biological bases of sensation-seeking, impulsivity, and anxiety. Hillsdale: Erlbaum, 37-76.